

A magyar botanika történetének egy kis pótléka.

Irta: **Zahlbruckner Sándor dr.** (Wien).

LUMNITZER ISTVÁN a Flora Posoniensis (Lipsiae 1791) szerzőjének élete és működése körül való kutatásaim közben Pozsony-Szent-György sz. kir. város jól rendezett irattárában a kir. magyar helytartótanácsnak a XVIII. század utolsó évtizedéből származó három nyomtatott rendeletére bukkantam, melyek megérdemlik, hogy a feledés homályából kiragadtassanak. Ezen rendeletek egyrészt azon ideális iparkodásból eredtek, hogy egy Magyar Flóra számára a magyar korona országainak minden részéből növények gyűjtessenek, másrészt azonban azon kívánságból, hogy az 1784-ben Budáról Pestre áthelyezett egyetemi növénykert számára értékes növényanyag szereztessék.

Ezen rendeletek kibocsátásának ideje a scientia amabilisnek Magyarországon klasszikus periodusába esik, azon időbe, midőn KITAIBEL elérte munkásságának tetőpontját, a kiről KANITZ joggal mondhatta, hogy az összes magyar botanikusok közül hazája érdekében legtöbbet tett. Azt hiszem, hogy nincsen kizárva az, hogy az alább közzétett kir. magyar helytartótanácsi rendeleteke KITAIBEL kezdeményezésére bocsátották ki, vagy hogy ő legalább is azok szövegezésébe befolyt. E mellett szól azon körülmény, hogy KITAIBEL főmunkájának (Icones Pl. rar. Hung.) bevezetésében (I. XXXII. old.) ugyanazon szavakkal emlékszik meg munkatársainak (MAUKSCH T., GENERSICH S., WOLNY A. és BUDAY A.) buzgóságáról, melyekkel a 29,956. sz. rendelet az ő működésüket dicséri. Hogy a megnevezett munkatársak közül MAUKSCH T. követte a leghívebben a 4487. sz. rendelet intézkedéseit, kiténik KANITZ idézett munkájából, a hol több KITAIBEL-féle (526. old.) és MAUKSCH-féle (543. old.) kéziratot említ, melyeknek már a címük is elárulja, hogy a helytartótanács rendeletére készültek.

Mivel ezen, KITAIBEL korára jellemző okmányai a magyar botanika történelmének bővebb magyarázatra nem szorulnak, azokat szösz szerint s eredeti írásmódjukban közlöm a 12—14. oldalon

A Pilishegy környékéről,

Aus der Umgebung des Pilisberges.

Irta: **Lengyel Géza** (Budapest).

Pest megyének legmagasabb orma nem hiába volt mindig botanikusaink élénk érdeklődésének tárgya. ASCHERSON és JANKA méltán örökítették meg nevét a pannóniai flóra egyik benszülöttnek vélt tagjában;

Unsere Botaniker haben der höchsten Erhebung des pester Comitatus nicht umsonst stets ein besonderes Interesse zugewendet, ja ihr Namen wurde durch ASCHERSON und JANKA in einem Pflanzennamen verewigt,

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1906

Band/Volume: [5](#)

Autor(en)/Author(s): Zahlbruckner Alexander (Sándor)

Artikel/Article: [A magyar botanika történetének egy kis pótléka. 15](#)